

[Wilhelm]

Men hvad der er nok så interessant, og hvad partierne helt ude fra højre og til og med hr. Dræbye lader fuldstændig som om ikke eksisterer, er, at hvis alternativet er nogle ejerboliger, så er de dyrere for disse offentlige kasser, som interesserer hr. Dræbye. Det er dyrere for de offentlige kasser både på kort og især på lang sigt at få bygget et tilsvarende antal boliger som ejerboliger. Det er det, der ligger i ordet »asocialt« i bemærkningerne – sagt til fru Kirsten Jacobsen. Det er en betydelig mere asocial måde at give støtten på at give den i form af rentefradrag til private ejerboliger. Det er billigere fra statsfinansernes synspunkt, det er billigere energipolitisk, og det er billigere ressourceøkonomisk at bygge disse boliger i den form, vi her foreslår, end det er, hvis alternativet består i ejerboliger.

Hr. Fogh Rasmussen argumenterede med, at det er ude af trit med prognoserne, for de siger jo, at nybyggeriet vil falde, og så er det helt vildt at komme med et forslag, der bringer kvotaen for almennyttigt byggeri op. Den form for logik, må jeg tilstå, forstår jeg simpelt hen ikke.

Jeg synes, at dette forslag er et meget beskeden, meget lapperagtigt forslag. Man kunne med god ret kalde det underbud i forhold til det, som socialdemokratiet før ud med i 1970. Forskellen var selvfølgelig som sædvanlig, at på det tidspunkt havde socialdemokratiet ikke gnist af chance for at få det gennemført. Det interesserede dem ikke i 1968, da de sad på taburetterne, det interesserede dem heller ikke i 1971, da de sad på taburetterne, men lige præcis i 1970, da man var i opposition, foreslog man 18.000 i en situation, hvor byggeriet var på vej op til 50.000, og hvor der var tomme lejligheder.

Bollmann (CD):

Det foreliggende forslag indeholder vel mere ønsketænkning end ligefrem realiteter. Det indeholder også en række argumenter, som jeg ikke er enig i. Der er f. eks. dette med, at folk tvinges til at købe egen bolig, fordi der ikke er sociale boliger nok på markedet. Jeg tror, at når folk køber egen bolig, så er det primært, fordi de simpelt hen ønsker at bo i en sådan på trods af de hindringer, der i øvrigt lægges i vejen herfor.

Jeg tror ikke på, at der er økonomisk mulighed for en gennemførelse af forslaget, og på CDs vegne må jeg afvise forslaget.

Arne Bjerregaard (KrF):

Vi i kristeligt folkeparti er af den opfattelse, at det enkelte menneske har ret til at få en ordentlig bolig, så vidt det er muligt ud fra samfundsøkonomiske hensyn, og vi må også sige, at danskerne i øjeblikket, hvis vi ser på boligstandarden uden omkring i verden, har opnået vel nok den højeste boligstandard. Men derfor kunne vi selvfølgelig nok ønske os den bedre, og vi er da ikke uvillige til at gøre den bedre, hvis der var mulighed for det. Vi mener bare ikke, at der statsfinansielt er mulighed for at udvide kvotaen.

Dette med, at det skulle være billigere for os at bygge almennyttigt byggeri i stedet for parcelhuse, kan vi selvfølgelig få en lang diskussion om. De finansieringsformer, vi har for det almennyttige byggeri i øjeblikket, bevirker, som jeg gang på gang har påpeget, at staten faktisk betaler over 100 pct. af det, sådanne boliger koster. Det viser, at det er temmelig dyrt for staten at få sådan nogle op at stå. Hvis man vil have udvidet kvotaen, så var det første, man skulle gøre, at ændre finansieringsformerne for dette byggeri, og det kan jo gøres på flere måder. Ville man fremme dette byggeri, så synes jeg nok, at man skulle begynde dér; jeg vil da anbefale såvel SF som VS at tage fat på finansieringsformerne, som jeg mener er ganske forkerte. Så kunne det være, at vi kunne snakke om det. Men som forslaget ligger, uden at man vil være med til at ændre finansieringsformerne, må vi sige klart nej til forslaget.

Flygaard (DR):

Retsforbundet kan ikke medvirke til at gennemføre det foreliggende beslutningsforslag om forøgelse af kvotaen for almennyttigt byggeri. Retsforbundet afviser ikke bygning af 16.000 lejeboliger årligt, men vi afviser en politisk fastsættelse af en sådan kvota som i øvrigt af enhver anden kvota. Tilbud og efterspørgsel og naturlige prismekanismer på et spekulationsfriggjort, ja, i det hele frit boligmarked er, hvad retsforbundet vil arbejde for, og det kan ikke nægtes, at det er noget ganske andet end sigtet med det foreliggende